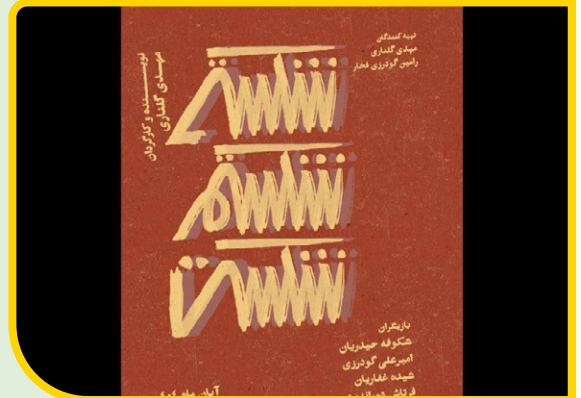

اجرای نمایش «شکستی شکستم شکست» تمدید شد

نمایش «شکستی شکستم شکست» به نویسندگی و کارگردانی مهدی گلناری تا ۳۰ آبان تمدید شد. نمایش «شکستی شکستم شکست»، به نویسندگی و کارگردانی مهدی گلناری و با مشارکت تماشاگران در شکل‌گیری متن و دیالوگ از ۸ مهر روی صحنه سالن شیشه‌ای تماشاخانه هما رفته است، به دلیل استقبال مخاطبان، اجرای این اثر نمایشی تا ۳۰ آبان تمدید شد. این نمایش تجربه‌ای متفاوت از حیث اجرایی است، زیرا مخاطبان نمایش، هر شب با سهیم شدن در اجرا، تجربه‌ای متفاوت و متغیر در هر اجرای این اثر را رقم می‌زنند. شکوفه حیدریان، امیرعلی گودرزی، شیده غفاریان، فرتاش دوراندیش و مهمان، بازیگرانی هستند که در این نمایش ایفای نقش می‌کنند.

صباخبر

«رفیق» با صدای ابوذر روحی منتشر شد

نماهنگ «رفیق» با صدای ابوذر روحی و با موضوع «پاسداشت مقام شهدای اقتدار» در مراسم «پویش بزرگ رفیق» رونمایی شد. این اثر به تهیه‌کنندگی پیمان معصوم‌زاده، کارگردانی علی خلیلی، با شعری از محمدصادق باقی‌زاده و تنظیم امیر جمال‌فرد و با همراهی گروه سرود مدار در مرکز تولیدات هنری رسانه‌ای مدار تولید شده است. پیمان معصوم‌زاده هدف از تولید این اثر را ارادت جامعه هنری به شهدای اقتدار و انتقال پیام وفاداری و رفاقت به نسل جوان اعلام کرد و افزود که پویش مردمی «رفیق» پس از تهران در شهرهای دیگر نیز ادامه خواهد یافت. این نماهنگ موسیقایی مفاهیمی همچون وفاداری، ایثار و اقتدار ملی را تبیین می‌کند.

ایستا

گفت‌وگو با آرمان قنبری کارگردان نمایش «قنبرعلی»

روایت یک تک‌گویی تاریخی با رگه‌های اجتماعی امروز

مونولوگ، پاسخگوی ما نبود. از سوی دیگر، اجرای این نمایش با چند بازیگر هم برایمان مقدور نبود، توانش را نداشتیم و اگر با چند بازیگر همکاری می‌کردیم، شاید سمت و سوی کار کلاً عوض می‌شد. قنبری با ابراز خوشنودی از استقبال تماشاگر از اجرای این اثر نمایشی افزود: امیدوارم گرایشی که درباره مسایل اجتماعی و تاریخی در این نمایش داشتیم، مورد توجه تماشاگران قرار بگیرد. نمایش «قنبرعلی» با بازی مرتضی حسین‌زاده اجرا می‌شود و در خلاصه داستان آن آمده: «قنبرعلی، مردی معمولی، ناخواسته به دل قدرت کشیده می‌شود و زندگی‌اش برای همیشه تغییر می‌کند. بازماندگان قنبرعلی، همه دیوانه شده‌اند؛ چراکه کتاب‌هایی که درباره‌ی او نوشته‌اند سراسر دروغ است. حقیقت زندگی جد ما، قنبرعلی، تنها بر این صحنه افشا می‌شود.»

آرمان قنبری که این روزها نمایش «قنبرعلی» را روی صحنه می‌برد، با ارایه توضیحاتی درباره این اثر نمایشی، ابراز امیدواری کرد که دغدغه‌های تاریخی و اجتماعی این نمایش مورد توجه تماشاگران قرار بگیرد. او که خود متن این نمایش را به نگارش درآورده است، درباره پروسه آماده‌سازی این اثر نمایشی توضیح داد: «قنبرعلی» در واقع یک تک‌گویی نمایشی و اقتباسی است از داستانی به همین نام که توسط کنت دو گوینو که در دوره ناصرالدین شاه قاجار جزو مقامات فرانسه در ایران بوده، نوشته شده است. قنبری اضافه کرد: کنت دو گوینو مجموعه داستانی به نام «داستان‌های آسیایی» نوشته که «قنبرعلی» هم یکی از همین داستان‌هاست. این کتاب را محمدعلی جمالزاده ترجمه کرده که البته در کار ترجمه، شاخ و برگ زیادی به داستان اصلی داده است اما به جز آن، محمد عباسی هم ترجمه دیگری از این کتاب انجام داده. ما البته از هر دو ترجمه استفاده کرده‌ایم اما ارجاع مان، به داستان اصلی است.

او درباره انتخاب چنین داستانی برای اقتباسی نمایشی نیز گفت: به صورت تصادفی با این کتاب رو به رو شدم. روزی در کتابخانه فرهنگستان هنر با این کتاب آشنا شدم. اسم شخصیت نمایش سبب شد که خیلی به این داستان احساس نزدیکی کنم چراکه نام خانوادگی‌ام قنبری است و از سوی دیگر نام پدر بزرگم، قنبرعلی بوده است که ما چیز زیادی درباره او نمی‌دانیم در حالیکه برای ما ایرانیان، داشتن اطلاعاتی درباره نیاکامان و اصالت‌مان اهمیت زیادی دارد اما من نیز مانند تعدادی دیگر از هموطنان‌مان اطلاعات چندانی در این زمینه نداشتم. بنابراین در برخورد اولیه با این داستان، احساس قربایت کردم اما نگاهم به این ماجرا، انتقادی بود.

این کارگردان ادامه داد: در برخورد با این داستان متوجه شدم که گویی قصه‌ای نانوشته وجود دارد؛ داستانی مگو که گفته نشده و این چنین بود که در این داستان دنبال خطوط نانوشته گشتم و قصه اصلی را خیلی تغییر دادم، با این ادعا یا خلاقیت که من اطلاعات دست‌اولی درباره جدم دارم که آنها ندارند. قنبری با اشاره به نزدیکی ماجرای «قنبرعلی» به مناسبات زندگی امروز ایرانیان توضیح داد: از نظر تماتیک، داستان قنبرعلی به امروز ما شباهت بسیاری پیدا می‌کند. او فردی معمولی و خواهان پیشرفت است ولی رشد کردن در یک سیستم پیچیده اداری و مناسبات خاصی که دارد، چندان ساده نیست و ممکن است آدمی را قربانی کند.

او که برای اجرای این نمایش، شیوه نقالی را انتخاب کرده است، درباره این موضوع نیز گفت: تزارشدم در دانشگاه تهران درباره نقالی بود از گوسان‌های ایران باستان تا دوران جدید. شاید بعضی از تماشاگران با تماشای این نمایش حس نکنند که این کار نقالی است اما ما به این شیوه اجرایی نزدیک شدیم زیرا نوعی وابستگی در داستان به این شیوه اجرایی وجود دارد که خیلی ما را به تک‌گویی نزدیک می‌کند ولی از طرفی،

ایستا

فیلمو